

[M. F. Mortensen.]

almindeligvis køber Korn, kunne komme i Betragtning.

I 2det Stykke af § 1 bestemmes, at de, der fremsætter Begæring om Tilskud, skal afgive forskellige Erklæringer, der skal attesteres af det stedlige Sogneraad. Vedkommende skal saaledes afgive Erklæring om, at hans Kornhøst har været henholdsvis mindst 40 og 70 pCt. under den normale. Det bliver maaske nok en noget vanskelig Opgave for Sogneraadet at skønne rigtigt i alle Tilfælde, da langt fra alle i samme Kommune kan behandles ens. Der kan nemlig være meget stor Forskel paa Høsten fra Ejendom til Ejendom, selv om det er nærmeste Naboer. Det er jo ikke alene den tørre Sommer, der er Aarsag i Misæren, men i lige saa høj og maaske højere Grad den langvarige Regnperiode, der indtraf omtrent med Sædetidens Indtræden; de Landmænd, der havde saaet før Regnperioden, og ogsaa de, der lige efter Regnperiodens Ophør fik lagt Sæden i Jorden, fik den daarligste Høst, medens de, der gav sig mere Tid og ventede, indtil Jorden var mere tjenlig, fik et betydelig bedre Udbytte. Derfor vil det ikke blive let for Sogneraadene at skønne helt retfærdigt; men paa den anden Side har vi ikke nogen anden Myndighed, der kan have et bedre lokalt Kendskab end netop Sogneraadene.

Naar der i Stk. 2 b) staar, at Landmanden skal være ude af Stand til ved egne Midler at købe den nødvendige Saasæd, har jeg forstaaet det saaledes, at den velhavende Landmand, selv om han ogsaa har haft en daarlig Høst, en Høst, der ligger 40 pCt. under den normale, er udelukket fra Tilskud. Endvidere skal der afgives Erklæring om, at den købte Saasæd vil blive anvendt som Saasæd paa vedkommende Ejendom, og Landmanden skal til Vejledning for Sogneraadet opgive Ejendommens Størrelse og det Areal, der skal besaas. Dermed er der Kontrol med, at ingen faar Tilskud til Foderkorn, hvad der maaske ellers kunde befrygtes. Ligeledes finder jeg det rigtigt, at Prisen paa det købte Korn samt Sælgerens Navn og Adresse skal opgives, og at Sogneraadet skal kontrolere, at den af Sælgeren forlangte Pris maa anses for rimelig, hvilket maa betragtes som en Betyggelse for, at Prisen holdes inden for en forsvarlig Grænse.

Det samlede Tilskud skal holdes inden for et Beløb af 2 Mill. Kr., og saafremt Begæringerne overstiger dette Beløb, skal Tilskuddene nedsættes forholdsvis. Men

hvis der føres Kontrol med, at kun de Landmænd, der har haft en Høst, som er 40 pCt. under den normale, faar Tilskud, og at de, der er saadan stillede, at de selv, uden Tilskud, kan skaffe sig Saasæd, ikke kommer i Betragtning, vil jeg ogsaa tro, at Beløbet vil være tilstrækkeligt til, at der kan ydes de Tilskud, som er fastsat i Lovforslaget.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget. Vi nærmer os jo nu Tiden, hvor Landmændene skal sikre sig Saasæd, og derfor vil en hurtig Behandling af Lovforslaget være ønskelig.

Løje: Saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet bemærkede, er Lovforslaget direkte foranlediget ved den uforholdsmæssig ringe Høst af Korn, man har haft i forskellige Egne af Landet. Paa Baggrund af denne vanskelige Stilling har Regeringen befrygtet, at det ikke vilde være muligt at faa besaaet væsentlige Dele af den danske Jord; derfor har man i dette Lovforslag foreslaaet et Tilskud paa henholdsvis 5 og 10 Kr. pr. 100 kg, efter som Kornhøsten har været 40 eller 70 pCt. under det normale, dog ikke over henholdsvis 100 Kr. og 150 Kr. pr. Ejendom. Det er altsaa en Tilskudsordning, som her ønskes gennemført, en Ordning, man er fuldt paa Linie med de Love, vi tidligere har behandlet i dette høje Ting, og som Regeringen har faaet gennemført. Jeg tænker her paa Loven om Rentetilskud og andre dermed sideløbende Love.

Det, man først hæfter Opmærksomheden ved, er, at man paa Grund af Forholdene er kommet i den Situation, at den nødvendige af alle Driftsudgifter, Udgiften til Saasæd, er store Dele af de danske Landmænd ikke i Stand til at afholde. Det er et yderst alvorligt Faktum. At dette kan siges at være Tilfældet, vidner om en Nødstilstand, som man maaske ikke helt gør sig Begreb om, naar man ikke bliver stillet direkte over for de faktiske Forhold.

Det Synspunkt, der ligger til Grund for Lovforslaget, er, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne, et dobbelt: dels at Samfundet maa være interesseret i, at den danske Jord bliver besaaet i det sædvanlige Omfang, dels at man maa komme de haardt ramte Jordbrugere, som man skønner har et rimeligt Krav paa Statsstøtte, til Hjælp. Fra Regeringspartiernes Side ønsker man altsaa at fastslaa, at det her drejer sig baade om en samfundsmæssig og om en social Foranstaltning. Nu var